

Kálvin tanítása a jelekről és csodákról

Kálvin elismeri, hogy a lelki ajándékokat a gyülekezet javára adja Isten. Az 1Kor.12,8-10,28 alapján Kálvin arra a következtetésre jut, hogy ez a felsorolás az ő nemzedéke számára is adatott. Sőt úgy gondolja, hogy ez egy részfelsorolás, mivel az isteni ajándékoknak jóval nagyobb változatossága létezik (mint például: a tudomány ajándéka, a szobrászat és a festészet ajándéka). Am másutt a következőket írja:

„A Szentlélek bizonyítva ma is jelen van az Isten népe között, hiszen az Ő vezetése és kormányzása nélkül fenn sem állhatna az Isten egyháza. Örökre szóló és mindenkor megálló ígéretünk van ugyanis, amellyel Krisztus a szomjúhozókat magához hívogatja, hogy igyanak az élő vizekből. (Jn.7,37-39. Ézs.55,1) De **megszűntek a Szentlélek erőinek azok a csodatételei**, amelyek kézrátétel által osztattak ki, és ezekre nem is volt szükség egyébként, csak ideiglenesen. Amíg ugyanis új dolog volt az Evangélium hirdetése s a Krisztus országa, megvolt a szüksége annak, hogy feltűnő és szokatlan csodajelek emeljék a tekintélyét és dicsőségét. Nem hagyta el legott egyházát az Úr akkor sem, amikor **megszüntette ezeket a jeleket**, csak azt adta tudtára ezzel, hogy az Ő országának dicsőségét és igéjének méltóságát már eléggé feltűnően megbizonyította...” (Kálvin, *Institutio*, 4.19.6.)

„...Az pedig, hogy az olaj a Szentlelket és annak ajándékait jelképezi: közönségesen tudott és megszokott dolog. **A gyógyításoknak ez a kegyelmi ajándéka egyébként éppúgy megszűnt, mint a többi csodatétel is, amelyet mind csak egy ideig akart megadni az Úr**, hogy ezzel az Evangélium prédikálásának a kezdetét örökre csodás emlékezetűvé avassa. Ha tehát teljesen elismerjük is azt, hogy a kenet jegye volt azoknak az erőknek, melyeket akkor az apostolok kezei szolgáltattak ki, **ez most egyáltalán nem tartozik ránk, kikre az erők kiszolgáltatása nem bízott.**” (Kálvin, *Institutio*, 4.19.18.)

„Hogy **a gyógyítás ajándéka ideiglenes volt csupán**, azt mindnyájan kénytelenek elismerni és események is világosan bizonyítják, így **annak jelét sem szabad örökre fennállónak tekintenünk.**” (Kálvin, *Jakab kommentár*, Jak 5:14)

„Tehát a Lélek ajándékát ígéri nekik, amelynek külső jegyét a nyelvek különféleségében látták. Ezért **ez tulajdonképpen nem is érint minket.** Ugyanis, mivel azokkal a csodákkal csak Krisztus uralmának a kezdetét akarta emlékezetessé tenni, azok csak rövid ideig léteztek. A látható kegyelmi ajándékok azonban, amelyeket az övéi között osztott szét az Úr, mintegy tükörben mutatták, hogy Krisztus a Szentlélek elküldője. Ezért valamiképpen az egész egyházra vonatkozik, amit Péter mond: „megkapjátok a Szentlélek ajándékát”. Mert még ha **nem is úgy kapjuk meg, hogy különböző nyelveken beszélünk, hogy próféták vagyunk, hogy betegeket gyógyítunk, hogy csodákat teszünk**, nekünk mégis nemesebb célra adatik, hogy szívvel higgyünk, hogy megigazuljunk (Róm 10,10), hogy nyelvünk az igaz hitvallásra formálódjék, hogy átmenjünk a halálból az életre.”(Kálvin, *Apostolok cselekedete kommentár* Apcsel 2:38)